

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721205281
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721205281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému F. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D.B. XXXX/X, XXX XX N., právne zast.: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, v konaní o zaplatenie 1.264,82 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10Csp/76/2021-89 zo dňa 27. apríla 2022 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č. k. 10Csp/76/2021-89 zo dňa 27. apríla 2022 **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.264,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.264,82 Eur od 28.05.2019 do zaplatenia. Žalobcovi zároveň priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Okresný súd reprodukoval, že pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s., uviedol, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia, odkazujúc na výpis Obchodného registra OS Bratislava. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca (ďalej len žalobca) a žalovaný uzatvorili dňa 22.10.2015 zmluvu o pôžičke č.6220141/6600504546, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2.500,- EUR, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 69,79 EUR až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.187,40 EUR. Do dňa podania žaloby uhradil sumu 2.742,23 EUR. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca listom zo dňa 28.03.2019 - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, preto žalobca dňa 19.05.2019 úver zosplatil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.05.2019. Žalobcovi vyplývalo právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z článku 12.2. Zmluvných podmienok. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je päť dní, s odkazom na článok 15.2. Žalobca uviedol, že si touto žalobou neuplatňuje náklady na vymáhanie pohľadávky, ani zmluvnú pokutu, ktoré sú pôvodne uvedené v Prehľade splátok a úhrad. Po právnej stránke žalobca žalobu zdôvodnil odkazom na ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

3. Okresný súd vo veci vydal dňa 25.01.2022 platobný rozkaz sp.zn.10Csp/76/2021-37, proti ktorému podal žalovaný odpor. V odpore poukázal na ustanovenie § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1 OZ, ako aj § 1 ods. 2 a § 9 ods. 1 a ods. 2 a tiež § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že ohľadom náležitosti zmluvy o úvere je nutné spomenúť, že za daných okolností sa má článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere viažuca sa k prejednávanej veci však nedisponuje takou vnútornou skladbou, ktorá by spotrebiteľovi umožnila bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva sice obsahuje výšku splátky, počet splátok, termíny splátok, istiny a úrokov a iných poplatkov, avšak absentuje uvedenie časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bezpoplatkový, pričom za akceptácie tejto premisy je potom vhodným postupom zo strany súdu žalobu žalobcu zamietnuť, nakoľko z jeho strany už došlo k úhrade istiny, a to dokonca vo väčšom rozsahu, na aký bol žalovaný zaviazaný zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Z opatrnosti tiež namietol premlčanie žalobcom uplatneného nároku v celom rozsahu.

4. Okresný súd uviedol, že žalobca sa k podanému odporu žalovaného vyjadril, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp.zn.3Cdo/146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z.z. odkázali aj na vyššie citovaný rozsudok Súdneho dvora EÚ, kde sa uvádza, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č.129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania žalobca vyslovil názor, že uvedenému úkonu nie je možné priznať právne účinky, nakoľko sa nejedná o tzv. kvalifikovanú námietku premlčania. V tejto súvislosti odkázali napríklad na rozsudok Krajského súdu Košice sp.zn.11Co/357/2016 zo dňa 26.04.2017, keď žalobca vyslovil názor, že pokiaľ sa žalovaný domáha prieskumu nároku z hľadiska premlčania, takáto námietka musí byť jasne zdôvodnená a konkretizovaná, inak sa tým upiera právo žalobcu kvalifikovane sa vyjadriť k vytkávaným skutočnostiam protistrany.

5. Okresný súd uviedol, že žalovaný sa k replike žalobcu vyjadril, že žalobca sa nevyjadril k jeho námietke ohľadom toho, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala informácie podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a túto skutočnosť ani nerozporoval. Ako následok opomenutia implementácie tejto časti zákona do spotrebiteľskej zmluvy o úvere poukázal na ním skôr načrtnutý postup ustanovený v § 11 ods. 1 písm. b) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda že takýto úver je možné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Zároveň uviedol, že samotné premlčanie nároku žalobcu vo veci konajúci súd skúma z úradnej povinnosti a k tejto námietke zaujme svoje stanovisko, či už bola prezentovaná v súvislosti s odkazom na iné dôkazné prostriedky alebo nie. Nie je preto na mieste tvrdenie žalobcu ohľadom „nekvalifikovanej námietky premlčania“, keď v zásade „nekvalifikovaná“ námietka premlčania ex lege neexistuje. Zotrval teda na názore o neopodstatnenosti podanej žaloby v celom rozsahu.

6. Žalobca na dupliku žalovaného reagoval, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti vrátane náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č.129/2010 Z.z., pričom v zmluve je uvedená fixná ročná úroková sadzba vo výške 25 %. Vo vzťahu k námietke premlčania je žalobca toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej trojročnej premlčanej doby pre uplatnenie práva.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 27.04.2022 namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní.

8. Okresný súd vyhodnotil Zmluvu o úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch.

9. Rozhodnutie, v ktorom v celom rozsahu vyhovel žalobe, odôvodnil okresný súd tým, že v konaní nebolo medzi stranami sporné, že na základe úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver v celkovej výške 2.500,- EUR a rovnako tak žalovaný nespochybnil ani žalobcom uvádzanú výšku úhrad žalovaného na tento úverový vzťah, ktorá mala celkovo predstavovať sumu 2.742,23 EUR. Žalovaný v konaní nerozporoval ani tú skutočnosť, že z jeho strany došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti včas a riadne uhrádzať dojednané splátky úveru, s tým, že následne v súlade s príslušnými zmluvnými dojednaniami a zákonnými ustanoveniami došlo zo strany žalobcu k tzv. mimoriadnemu zosplatneniu úveru, v dôsledku čoho bol žalovaný povinný potom uhradiť celý dlh naraz. Taktiež žalovaný nespochybnil ani žiadne ďalšie skutkové tvrdenia žalobcu týkajúce sa predmetného úverového vzťahu, s tým, že obrana žalovaného sa týkala právnych otázok, kedy namietol aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto súdnom konaní, namietol, že úverová zmluva neobsahovala všetky obligatórne náležitosti vyžadované v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho má byť predmetný úver posudzovaný ako bezúročný a bezpoplatkový a vzniesol námietku premlčania.

10. Okresný súd sa s obranou žalovaného nestotožnil. Pokiaľ ide o namietanú aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní, okresný súd vyjadril názor, že z vykonaného dokazovania, konkrétne žalobcom predloženej vyššie citovanej notárskej zápisnice zo dňa 11.12.2017, bola aktívna legitímácia jednoznačne preukázaná.

11. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že úver sa v dôsledku chýbajúcich obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ZSU) má považovať za bezúročný a bez poplatkov, konkrétne z dôvodu, že jednotlivé splátky neboli rozpisované zvlášť na istinu, úrok, prípadne iné poplatky, resp. námietku ohľadne úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, najmä jej prípadných zmien, okresný súd tiež dospel k záveru, že ani táto obrana žalovaného nemôže obstáť. Okresný súd skonštatoval, že v zmluve je uvedená výška splátok úveru, všetky sú v rovnakej výške 69,79 EUR mesačne. Vyjadril pritom názor, že výklad tohto zákonného ustanovenia v tom zmysle, že by v úverovej zmluve muselo byť pri každej mesačnej splátke uvedené, aká časť tejto splátky bude započítaná na istinu, aká časť bude započítaná na úrok pod hrozbou sankcie bezúčinnosti a bezpoplatkovosti takéhoto úveru, by išiel nad rámec primeranej ochrany spotrebiteľa a podľa názoru súdu to ani nebolo úmyslom zákonodarcu. Na podporu svojho právneho názoru súd poukázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, konkrétne napríklad v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.04.2018 sp.zn.4Cdo/211/2017, ktorý tiež aj v zmysle eurokonformného výkladu uzavrel, že predmetné zákonné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nebolo potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétne vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V súčasnosti teda došlo k prekonaniu pôvodnej ustálenej rozhodovacej praxe súdov vo vzťahu k tejto otázke.

12. Pokiaľ žalovaný namietol údaj o ročnej úrokovej sadzbe resp. jej prípadné zmeny, okresný súd poukázal na obsah úverovej zmluvy, v ktorej je výslovne uvedená fixná ročná úroková sadzba 25 %. Okresný súd upozornil, že žalobca netvrdil a ani v konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by došlo počas trvania tohto zmluvného vzťahu k zmene ročnej úrokovej sadzby akýmkoľvek spôsobom, preto okresný súd aj v tejto časti považoval námietku žalovaného za nedôvodnú.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd nezistil žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by bolo možné v rámci prejudiciálneho posúdenia veci považovať úver za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi prisúdil voči žalovanému ním žalovanú sumu v celej výške, t.j. 1.264,82 Eur. Uviedol, že v zmysle úverovej zmluvy bol žalovaný povinný uhradiť celkovo sumu 4.187,40 EUR, pričom doposiaľ uhradil sumu 2.742,23 Eur, z čoho vyplýva, že pokiaľ sa žalobca v predmetnom súdnom konaní domáhal zaplata sumy 1.264,82 Eur, uplatnil si svoj nárok v nižšej výške.

14. Okresný súd uviedol, že obrana žalovaného spočívala tiež vo vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku v celej výške, avšak námietku premlčania vyhodnotil okresný súd ako nedôvodnú. Uviedol, že pokiaľ je dohodnuté plnenie dlhu v splátkach a dlžník niektorú (alebo niektoré) splátky neuhradí riadne a včas, má v takom prípade veriteľ právo, ale nie povinnosť, za dodržania podmienok uvedených v § 565 OZ, a v prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu aj za súčasného splnenia

podmienok uvedených v § 53 ods. 9 OZ, pristúpiť k predčasnému mimoriadnemu zosplatneniu celého úveru. Je pritom nesporné, že v zmysle § 103 OZ, konkrétne druhej vety platí, že pokiaľ veriteľ toto právo na predčasné zosplatnenie úveru využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k predčasnému zosplatneniu úveru. Uvedené zákonné ustanovenie vyložil okresný súd tak, že premlčacia doba od tohto momentu plynie pre všetky ďalšie nasledujúce splátky, pričom z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že predmetnou splátkou, pre ktorú sa stal predčasne splatným celý dlh, bola splátka splatná dňa 20.02.2019, čo vyplýva z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.05.2019. Ohľadne tejto splátky bolo zachované splnenie všetkých zákonných podmienok definovaných v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, ako i zmluvného dojednania v bode 12.2 úverovej zmluvy. I keď z predžalobnej upomienky zo dňa 28.03.2019 vyplýva, že žalovaný neuhradil už ani splátku splatnú v mesiaci december 2018 resp. január 2019, avšak pre tieto splátky plynie premlčacia doba odo dňa ich zročnosti samostatne, pretože opačný výklad by znamenal umelé predlžovanie premlčacej doby v neprospech dlžníka. Pokiaľ ide o splátku splatnú dňa 20.02.2019, dňa 21.05.2019 bol žalovaný viac ako 3 mesiace v omeškaní s úhradou tejto splátky, zároveň bol dlžník - žalovaný upozornený na možnosť uplatnenia práva predčasného zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní v predžalobnej upomienke zo dňa 28.03.2019 a súčasne toto právo na predčasné zosplatnenie úveru veriteľ - žalobca uplatnil najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. splátky splatnej 20.06.2019. Z toho vyplýva, že premlčacia doba celého zosplatneného úveru počínajúc splátkou splatnou 20.02.2019 začala plynúť 21.02.2019 a uplynula 21.02.2022. Vzhľadom na dátum doručenia žaloby na súd, 27.12.2021, preto nebola pohľadávka žalobcu uplatnená v tomto súdnom konaní v čase podania žaloby premlčaná, a to ani ohľadne časti nároku vo vzťahu k splátke splatnej v mesiaci január 2019, pri ktorej premlčacia doba plynula samostatne. Pokiaľ ide o splátku splatnú v decembri 2018, táto by premlčaná bola, avšak nakoľko si žalobca neuplatnil svoju pohľadávku, na ktorú by mal nárok v zmysle predmetnej úverovej zmluvy v plnej výške (keďže žalovaný mal celkovo uhradiť sumu 4.187,40 EUR, uhradil 2.742,23 EUR, teda rozdiel predstavuje čiastku 1.445,17 EUR), čiže žalobca si uplatnil nárok v nižšej výške (konkrétne o 180,35 EUR), čo nesporné zahŕňa aj splátku z 12/2018, preto nemal súd dôvod zamietnuť žalobu ani v časti uplatneného nároku. Čo sa týka úroku z omeškania, okresný súd tento priznal od 28.05.2019 do zaplatenia zo súdom prisúdenej sumy, počnúc šiestym dňom odo dňa oznámenia o vyhlásení okamžitej mimoriadnej splatnosti úveru, vo výške 5 % ročne, pričom sa jednalo o zákonný úrok z omeškania, keď základná úroková sadzba ECB bola od 16.03.2016 vo výške 0 %.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Keďže žalobca bola v konaní úspešný v celom rozsahu, okresný súd mu priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

16. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) a d) CSP. Žalovaný uviedol, že súd prvého stupňa pochybil pri svojej rozhodovacej činnosti tak, že bez ďalšieho prevzal argumenty žalobcu a nevenoval sa skutkovým a právnym tvrdeniam, ktoré žalovaný produkoval počas konania, nevysporiadal sa s pre vec podstatnými skutočnosťami, resp. ich úplne opomenul a svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočným spôsobom. Konkrétne poukázal na povinnosť veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., teda povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V nadväznosti na to poukázal na skutočnosť, že podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je následkom porušenia povinnosti veriteľa uvedený v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch až možnosť, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené podporil odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/1/2021. Žalovaný mal za to, že pokiaľ okresný súd reálne neurobil žiadny skutkový a právny záver o tom, či žalobca konal pri uzavretí zmluvy so žalovanou s odbornou starostlivosťou, bolo by potom podľa názoru žalovaného predčasné hodnotiť skutkový záver o tom, že zo strany veriteľa došlo k predčasnému zosplatneniu úveru pre neplnenie dohodnutých zmluvných podmienok zo strany žalovaného, najmä či mal veriteľ právo na v zmluve dohodnutý úrok, resp. poplatky alebo len na úrok z omeškania.

17. Žalovaný v odvolaní uviedol, že žalovaný (zrejme mal na mysli žalobcu) si svojim žalobným návrhom uplatnil viac ako si uplatniť mohol a teda žalovaná pohľadávka, resp. jej výška a špecifikácia nezodpovedá reálnemu skutkovému a právnemu stavu. S odkazom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

18. K odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril, že za účelom preukázania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver odkázal na údaje o zamestnávateľovi a výške mesačného príjmu a výdavkov uvedených v úverovej zmluve, ktorých pravdivosť žalovaný potvrdil svojim vlastnoručným podpisom. Žalovaný v úverovej zmluve uviedol, že je v pracovnoprávnom vzťahu so zamestnávateľom na dobu neurčitú. Súčasne výška dosahujúceho čistého mesačného príjmu žalovaného v čase podpisu úverovej zmluvy bola postačujúca na plnenie si povinností žalovaným vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Žalobca zdôraznil, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho interného schvaľovacieho systému overuje pravdivosť údajov uvedených klientom v jeho žiadosti, resp. zmluve o úvere. Pred poskytnutím úveru skúma prostredníctvom Sociálnej poisťovne príjmy, výdavky (zrážky) a trvanie zamestnania. Taktiež sa overuje počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch.

19. Žalobca zároveň požiadal o pripustenie zmeny účastníkov konania tak, aby namiesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. K návrhu priložil oznámenie o postúpení pohľadávky. Okresný súd uznesením č.k. 10Csp/76/2021-144 zo dňa 20.07.2022 pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. a do konania na jeho miesto vstúpil subjekt Intrum Slovakia, s.r.o.

20. Žalovaný v odvolacej replike k vyjadreniu žalobcu uviedol novú námietku, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko v doterajšom konaní nebolo preukázané doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru jeho osobe. Žalovaný mal za to, že nebolo jeho povinnosťou namietat skutočnosť, že preukázanie splnenia povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ leží ako parciálna časť dôkazného bremena na pleciach žalobcu a že bolo naopak povinnosťou žalobcu túto skutočnosť preukázať, nakoľko ho k tomu priamo zaväzuje citované ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že sa nejedná o žiadnu „novotu“ odvolacieho konania, ako sa to žalobca snaží prezentovať a ani sa nejedná o dôkazný prostriedok, ktorý by musel byť do skončenia dokazovania vo veci samej navrhnutý a vykonaný. Jedná sa podľa žalovaného o všeobecne zakotvenú povinnosť žalobcu, ktorá musí byť pri uplatnení pohľadávky preukázaná.

21. Ohľadom tvrdenia žalobcu, že jeho právny predchodca bonitu žalovaného riadne skúmal uviedol, že tieto sú nepravdivé a na preukázanie opaku zo strany žalobcu k dnešnému dňu neboli poskytnuté žiadne dôkazy, podľa žalovaného je teda nepochybné, že došlo k porušeniu povinnosti právneho predchodcu žalobcu a tento stav momentálne reparable nie je. Mal za to, že nie je možné objektívne od spotrebiteľa vyžadovať, aby každému veriteľovi poskytoval informácie o svojom živote, o akýchkoľvek či už dočasných alebo trvalých životných prekážkach a samotné konštatovanie žalobcu o prípadnom znížení splátky na žiadosť je konštatovaním účelovým, chlácholivým, a to z dôvodu, že k takémuto kroku osobne žalobca nikdy nepristupoval a takémuto postupu sa zo zásady vyhýba. Úvahy nad vyššie uvedeným by však prichádzali do úvahy len vtedy, ak by bolo odvolacím súdom vyhodnotené, že žalobcu možno považovať za aktívne vecne legitimovaný subjekt v tomto konaní. Vzhľadom na uvedené zotrval na odvolacom návrhu.

22. Žalobca sa odvolacej duplike vyjadril, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanému zaslané formou obyčajnej listovej zásielky a poukázal na to, že pred vyhlásením splatnosti úveru bola žalovanému zaslaná predžalobná upomienka. Mal za to, že zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit' záver, že zákonodarca vyžaduje dva úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ a jednak vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorej musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad je podľa žalobcu príliš extenzívny. Cieľom zákonodarcu bolo, aby dlžník bol preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t.j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takéhoto upozornenia. Žalovaný sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému nepredkladá doručenkú, ale doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa

žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 12.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú veriteľ zosplatnil úver v celosti. Na základe uvedeného boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

24. Odvolací súd vychádzal v zmysle § 383 CSP zo skutkového stavu zisteného okresným súdom:

25. Z Notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017, spísaná notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, súd okrem iného zistil, že bola požiadaná štatutárnymi zástupcami obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130, Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155 a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31318045 o spísanie právneho úkonu Projekt rozdelenia zlúčením do tejto notárskej zápisnice, s tým, že firma Consumer Finance Holding, a.s. je tu označená ako zanikajúca spoločnosť a firmy VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupnícke spoločnosti. Z článku 3. Predmet projektu bod 3.3 vyplýva, že po účinnosti rozdelenia bude spoločnosť VÚB Leasing, a.s. pokračovať v prevádzkovaní splátkového predaja a leasingu zanikajúcej spoločnosti v rámci svojich existujúcich povolení na poskytovanie spotrebiteľských úverov, finančného sprostredkovania a živnostenských oprávnení nasledovne: a) pokiaľ ide o produkt QCar, spoločnosť VÚB Leasing, a.s. prevezme všetky práva a povinnosti z právnych vzťahov existujúcich k rozhodnému dňu (rozhodný deň znamená 01.01.2018) a bude pokračovať v prevádzkovaní produktu QCar a b) pokiaľ ide o produkt Triangel - splátkový predaj, spoločnosť VÚB Leasing, a.s. prevezme všetky práva a povinnosti z právnych vzťahov existujúcich k rozhodnému dňu; spoločnosť VÚB Leasing, a.s. po rozhodnom dni nebude vstupovať do nových právnych vzťahov s klientmi týkajúcich sa produktu Triangel - splátkový predaj. V bode 3.4 je uvedené, že po účinnosti rozdelenia bude VÚB, a.s. pokračovať v prevádzkovaní ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej existujúcej bankovej licencie.

26. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, č.zmluvy 6600504546, zo dňa 22.10.2015, súd okrem iného zistil, že ako veriteľ je tu uvedená firma Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130, ako klient je uvedený žalovaný, s tým, že v článku V. je uvedené ako druh úveru bezúčelový spotrebiteľský úver, celková výška a mena úveru 2.500,- EUR, celková čiastka 4.187,40 EUR, celkové náklady spotrebiteľa 1.687,40 EUR, sadzba poistenia 0 %, priemerná hodnota RPMN 18,01 %, poskytnutie pôžičky formou prevodu na tam uvedený bankový účet, odplata 25 %, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy, splátka 69,79 EUR, počet splátok 60, prvá splátka splatná dňa 20.11.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20-teho dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti október 2020, mesačná výška poistenia 0,- EUR, RPMN 21,89 %, fixná ročná úroková sadzba 25 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27 %. V článku IX. Zmluvné podmienky je ako predmet zmluvy uvedené, že spoločnosť sa zaviazala poskytnúť klientovi spotrebiteľský úver a klient sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok uvedených v tejto zmluve. Tiež je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v zmluve. Okrem toho v bode 12. Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta v bode 12.2 je uvedené vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky. Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve.

27. Z tlačiva Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ako i tlačiva Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, zo dňa

22.10.2015, súd okrem iného zistil, že sa na nich nachádza v kolónke podpis klienta: F. Q., nečitateľné podpisy, s tým, že v tlačive Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že úver je splácaný mesačnými anuitnými splátkami vo výške 69,79 EUR, počet splátok 60, termíny splátok 20-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca, s tým, že úrok a/alebo poplatky sa budú splácať takto: termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku.

28. Z listu Predžalobná upomienka zo dňa 28.03.2019 súd zistil, že ho adresoval žalobca žalovanému, s tým, že k tomuto dňu evidovali nedoplatok na splátkach v celkovej výške 279,16 EUR, ktorý žiadali uhradiť bezodkladne na tam uvedený bankový účet. Zároveň ho upozornili, že ak do 05.05.2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci január 2019, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z pripojenej fotokópie poštovej doručky súd zistil, že ako odosielateľ je tu uvedený žalobca, ako adresát žalovaný, s tým, že 03.04.2019 je uvedený ako dátum prevzatia písomnosti a je tiež tam uvedený nečitateľný podpis, ktorým adresát potvrdil príjem písomností, s poznámkou „matka“.

29. Z listu Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.05.2019 súd zistil, že ho adresoval žalobca žalovanému, v ktorom okrem iného uviedli, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, jeho dlh sa stal splatným v celom rozsahu, s tým, že dlžná čiastka predstavovala sumu 1.425,01 EUR, ktorú žiadali uhradiť na tam uvedený bankový účet.

30. Z dokladu Prehľad splátok a úhrad týkajúci sa žalovaného súd okrem iného zistil, že v kolónke úhrada je uvedená celková čiastka 2.742,23 EUR, s tým, že sú tam uvedené jednotlivé úhrady s uvedením konkrétnej výšky, ako i dátumu.

31. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

36. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

37. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré v zmysle ust. § 387 ods.2 CSP poukazuje a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza ďalšie dôvody.

38. Žalovaný v odvolaní všeobecne uviedol, že okresný súd sa nevenoval skutkovým a právnym tvrdeniam, ktoré počas celého konania produkoval, pričom žalovaný neoznačil, ktoré konkrétne skutkové a právne tvrdenie, ktoré počas konania produkoval, okresný súd opomenul vyhodnotiť. Žalovaný ani nenamietol konkrétne skutkové závery okresného súdu a nespochybnil právne posúdenie, ktoré okresný súd uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia a takto všeobecne vymedzené odvolacie dôvody nie je možné preskúmať, keďže odvolací súd nie je oprávnený dotvárať odvolacie dôvody a domýšľať si, čo mal konkrétne odvolateľ na mysli.

39. Žalovaný odvolaní vymedzil jeden konkrétny odvolací dôvod, kedy namietol porušenie povinnosti veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 ZSU, pričom išlo o námietku, ktorú v konaní pred okresným súdom nevzniesol. Zároveň v konaní pred okresným súdom ani neuviedol skutkové tvrdenia, ktoré mali smerovať k tomu, že nebolo v schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľských úver už v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda skutkové tvrdenia, ktoré by mohli vyvolať nutnosť preskúmať, či veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení bonity klienta pred poskytnutím spotrebiteľského úveru. Okresný súd pritom nebol v zmysle Civilného sporového poriadku oprávnený ex offo takéto skutkové tvrdenia vznášať v mene spotrebiteľa.

40. Spotrebiteľ ako slabšia strana sporu má v zmysle procesnej úpravy spotrebiteľských sporov zvýšenú ochranu prejavujúcu sa okrem iného v tom, že svoje tvrdenia, skutočnosti a dôkazy môže predložiť a označiť nielen do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP), ale až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, teda do vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie. V uvedenom prípade toto ustanovenie § 296 CSP nebolo možné aplikovať, keďže spotrebiteľ bol zastúpený advokátom (§ 291 ods. 3 CSP). Na žalovaného sa tak vzťahovala rovnaká koncentrácia konania, ako na druhú procesnú stranu.

41. Keďže v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný nenamietol nespĺnenie povinností preskúmania bonity klienta, nebolo ani zo strany žalobcu dôvodné uvádzať osobitné skutkové tvrdenia, ktoré by vyvrátili námietku žalovaného. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie namietal absenciu uvedenia časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby, namietal premlčanie nároku, mal za to, že z jeho strany už došlo k úhrade istiny vo väčšom rozsahu, na aký bol zaviazaný zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru a na pojednávaní konanom dňa 27.04.2022 všeobecne uviedol, že nad rámec predchádzajúcich vyjadrení namieta aj aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní, pričom neodôvodnil, z akého dôvodu aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní namieta. So všetkými námietkami žalovaného sa okresný súd vo svojom odôvodnení vysporiadal a žalovaný v odvolaní nenamietol ani jeden zo záverov okresného súdu vzťahujúci sa na námietku premlčania, vzťahujúci sa na námietku posúdenia časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby, k posúdeniu zloženia splátky alebo k všeobecnej námietke nedostatku aktívnej vecnej legitimácie, s ktorou sa okresný súd vysporiadal vzhľadom na právne nástupníctvo žalobcu. Preto všeobecnú námietku žalovaného, že by sa okresný súd nevenoval skutkovým a právnym tvrdeniam, ktoré žalovaný produkoval počas celého konania pred okresným súdom, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

42. Ako vyplýva z vyššie uvedeného vymedzenia rozsahu námietok spotrebiteľa, spotrebiteľ v konaní nenamietol, že by nebol schopný prevziať na seba povinnosť platiť úver. Naopak zdôraznil, že istinu úveru zaplatil a zaplatil aj viac, než bola poskytnutá istina úveru a z tohto dôvodu sa domnieval, že jeho povinnosti zo zmluvy sú splnené. Uvedené paradoxne vyvracia jeho odvolaciu námietku, že nespĺňal podmienky bonity pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Neuviedol pritom, že by nebol schopný splácať úver v tých výškach splátok, ktoré boli dohodnuté medzi ním a veriteľom. Ani v súvislosti s následným tvrdením, uvedeným prvýkrát až v odvolaní žalovaného, v ktorom žalovaný poukázal na povinnosť veriteľa v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZSU, žalovaný v odvolaní neuviedol, že by ku dňu uzavretia zmluvy žalovaný ako spotrebiteľ nebol schopný dohodnuté splátky vo výške 69,79 Eur mesačne splácať. Uvedené skutkové tvrdenie teda nebolo ani obsahom odvolania, v odvolaní žalovaný iba všeobecným spôsobom namietol, že okresný súd neurobil záver o tom, či žalobca konal s odbornou starostlivosťou.

Keďže zo žiadnych skutkových tvrdení žalovaného v konaní nevyplývalo, že by mu bol úver poskytnutý v rozpore s vynaložením odbornej starostlivosti pri posúdení jeho bonity, nebol okresný súd oprávnený takéto skutkové tvrdenie vzniesť v mene žalovaného sám a preto ani nemal dôvodrobiť záver ohľadom hypotetického, nikým netvrdeného porušenia povinnosti preveriť bonitu žalovaného ako uchádzača o spotrebiteľský úver.

43. Okresný súd preskúmal obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere ex offo v súlade s postupom, ktorý je zaužívaný na všeobecných súdoch pri ochrane spotrebiteľa. Zároveň podrobne preskúmal postup právneho predchodcu žalobcu pri zosplatnení úveru, kedy osobitne posudzoval naplnenie podmienok ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ a dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ postupoval pri zosplatnení správne rešpektujúc práva spotrebiteľa.

44. Žalovaný v závere odvolania všeobecným spôsobom uviedol, že žalobca si v návrhu uplatnil viac ako si uplatniť mohol, a teda žalovaná pohľadávka, resp. jej výška a špecifikácia nezodpovedá reálnemu skutkovému a právnemu stavu. Opäť ide o veľmi všeobecnú námietku, z ktorej nie je zrejmé, v čom je nesprávne určená výška pohľadávky a z akého dôvodu špecifikácia pohľadávky nezodpovedá reálnemu skutkovému a právnemu stavu, keďže iný skutkový stav popierajúci konkrétnu výšku uplatnenej pohľadávky žalovaný neuviedol.

45. Odvolací súd je v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi a nie je oprávnený preskúmať rozhodnutie okresného súdu z iných dôvodov než tých, ktoré odvolateľ uvedie vo svojom odvolaní. Vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods.2 CSP), neboli v odvolacom konaní zistené. Preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu z ďalších dôvodov nepreskúmal.

46. Pokiaľ ide o vyjadrenia žalovaného uvedené v odvolacej replike a vyjadrenia žalobcu v odvolacej duplike, v zmysle ust. § 373 ods. 4 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu. Preto ani tie skutočnosti, ktoré by spĺňali podmienku novoty v odvolacom konaní (§ 366 CSP), nie je možné uplatniť po uplynutí lehoty na vyjadrenie k odvolaniu. Inak povedané, odvolateľ má možnosť uplatňovať prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany výlučne v odvolaní a druhá sporová strana výlučne vo vyjadrení k odvolaniu. Z uvedeného dôvodu už odvolací súd námietky a vyjadrenia žalobcu ani žalovaného, ktoré uviedli po uplynutí tejto lehoty, nepreskúmal.

47. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

48. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi voči žalovanému, keďže tento nebol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

49. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).